

Szpaku, Ötzi (Otzi, prod. PSR)

Ludzie są jak płatki śniegu, ciągle gdzieś zacierają
Czasem dostaną wiatru w skrzydła
Czasem gdzieś na trochę osiadną
Ale i tak któregoś dnia po prostu stąd znikną

Skuty jak Ötzi, mamó, który rok?
Sygnał spod lodu, proszę zabrać mnie już stąd
Nie palę zioła i nie piję alkoholu
Już nie jem psychotropów, proszę, chcę wrócić do domu
Jebany Covid nam zabetonował nogi (głowy)
Same choroby, z dnia na dzień dopada młodych
W moim mieście pewien Filip któryś miesiąc na OIOMie
Już gadałem z Twoją Mamą, wierzę, że będzie dobrze
Szary blok, a w nim poligon
Powiedz, który rok? (który rok) walicie to?
Powiedz, który rok, powiedz, która noc?
Powiedz, kiedy przyjdzie Bóg i zakończy to?
Nam nie potrzeba psychologa, tu potrzeba egzorcysty
Jestem czysty, odkąd do mnie duchy przysły
Łyk najtańszego wina w sklepie
Pokaż mi, że żyję, Mała, jeśli tu naprawdę jesteś.

Uspokajam ich jak benzodiazepiny
Chodzę skuty jak Ötzi, w mieście amfetaminy
Ciągle tu jestem jak pacjenci psychiatryka
Na dworcu w Olsztynie, gdzie Pan Dobro nas unika
Uspokajam ich jak benzodiazepiny
Chodzę skuty jak Ötzi, w mieście amfetaminy
Ciągle tu jestem jak pacjenci psychiatryka
Na dworcu w Olsztynie, gdzie Pan Dobro nas unika

Dawno jest po nas
Mówię o scenie, bo u nas ciągle jest pożar
Stałem sam jak strach na wróble, krzychałem, że mam dość
Nikt nie słyszał moich próśb, gdzie był Bóg i jego Sąd?
Nie chodziło nam o kwit nigdy
Chciałem być kimś, z miasta, gdzie co drugi lata elektryczny
Tu miało być nasze graffiti, no a nie ma wcale
Pan Prezes chciał za duży kwit za obszczaną ścianę
Tu nie chodzi znów o siano wcale
Po prostu świniom się nie dają
Nawijałem, że nikt nie wierzył we mnie
A sam zważyłem w Kinniego niepotrzebnie (co za bezsens)
Wszystko prawdziwe, ale nie wiem, czy ja
Jestem naprawdę, czy to wszystko to gra?
Ciągle błędzę jak ćma
Bo szukam światła, które da mi ten raj

Uspokajam ich jak benzodiazepiny
Chodzę skuty jak Ötzi, w mieście amfetaminy
Ciągle tu jestem jak pacjenci psychiatryka
Na dworcu w Olsztynie, gdzie Pan Dobro nas unika
Uspokajam ich jak benzodiazepiny
Chodzę skuty jak Ötzi, w mieście amfetaminy
Ciągle tu jestem jak pacjenci psychiatryka
Na dworcu w Olsztynie, gdzie Pan Dobro nas unika